

Beszámoló Erasmus csereprogramról

Antali Máté, Gépészmérnöki Kar, gépészeti modellezés mesterszak

A 2012/2013 tanév őszi félévét az Erasmus program keretében a Bristoli Egyetemen töltöttem. Számomra ez a mesterképzés utolsó féléve volt, és a diplomamunkán kívül más feladatom nem maradt a képzésből. Mivel az itthoni témavezetőm és a fogadó tanszék évek óta kapcsolatokat ápol, ezért ez könnyűvé tette számomra, hogy a kint tartózkodás alatt elkészülhessek a diplomával, itthoni tanulmányaim késlekedését elkerülve.

A szálláshely megtalálása nem volt zökkenőmentes, elérhető áron végül is csak a központtól egy óra gyaloglásnyira találtam, egy család által kiadott vendégszoba formájában. A fiatal házaspár és két éves kisfiuk nagy szeretettel fogadtak a tipikus angol sorház egyik lakásában. Amellett, hogy a gyakorlati eligazodásban nagyon sok segítséget adtak, tanulságos volt belülről megismerni egy angol család életét. A magas árak miatt magamra kellett főzöm, és mivel az angliai ködös-esős klíma alatt nem nagyon lehet teregetni, ezért megismertem az angol mosoda-szárítók világát is.

Bristol városa sajátos élmény volt számomra, bár félmillió nagyvárosról beszélünk, a központban járva inkább egy kisvárosban érzi magát az ember. A városból kifelé haladva pedig lakótelepek helyett hatalmas, parkokkal tűzdelt sorházak külvárosokat találni, amilyenben én is laktam. A közlekedés tartogat furcsaságokat és ez nem csak a baloldali haladásban merül ki. Mivel az egyetem messze volt és a buszok nagyon drágák, a biciklivásárlás mellett döntöttem, mely nagyon jó ötletnek bizonyult. Bristol úgy hirdeti magát, mint „Anglia első biciklis városa”, és ez a kifejezés nem túlzás, a bicikliutak és kijelölt kerékpárútvonalak mellett számos más szolgáltatás is bátorít a kerékpározásra, mellyel a helyiek nagy számban élnek is.

Az egyetem a változékony domborzatú város egyik dombján fekszik, körülbelül a Műszaki Egyetem méretével megegyező, de közel a teljes oktatási palettát lefedi, a műszaki területektől az orvosi tudományokon át a zenéig. Emiatt egy-egy szakra viszonylag kevesen, néhány tucatnyian járnak. Én a Műszaki Matematika Tanszék doktoranduszi irodájában kaptam egy íróasztalt, ahol napközben a diplomámon dolgozhattam. Mivel Angliában négy év alatt már mesterdiplomát lehet kapni, ezért a doktoranduszok korombeliek, barátságosak és segítőkészek voltak, részt vettem velük a szemináriumi előadásokon és a hetenkénti kávézáson és más közösségi programokon. Tárgyakat nem kellett felvennem, de bejártam néhány kurzusra. Az előadások nagyon hasonlítanak az itthoniakra, habár az anyag észrevehetően könnyebb és kevesebb. A laborok viszont nagyon jól felszereltek.

Igyekeztem a tanulás mellett minél jobban megismerni a környéket. Hétfévenként biciklivel bejártam a várost és környékét. Mindenhol jellegzetesek a kőből épült épületek, legyen az középkori templom, vagy néhány éve épült családi ház. Irigylésre méltók a hatalmas zöldterületek, a sok hektáros parkok. Bristolban a belváros és az Avon-völgy feletti hatalmas völgyhíd, a Blaise kastély és az Ashton szabadidőpark tetszett a legjobban. Voltam számos környező faluban is, az angol vidék szépsége lenyűgöző, a Dundry-domb, a Cheddar-szurdok, a Chew-tó környéke kedves emlékek maradnak. Mintegy 15 kilométerre elérhető a tengerpart, Portishead, Weston és Clevedon városkával, melyek közül az utolsó különösen szép. A Severn-torkolat szűkülése miatt a világon itt a második legnagyobb az árapály-ingadozás, a tíz métert is meghaladó vízszintmozgás jellegzetes képet ad a partvonalnak. A környező városok közül még Bath-ban és a walesi Cardiffban voltam, valamint egy szervezett buszos kiránduláson Londonban, mindegyiket ajánlom megtekintésre.

Az egyetemi ismerősök mellett hamar találtam máshol is közösséget, ismerősöket. Volt néhány az Erasmus iroda által szervezett estély is. A BISC (Bristol International Student Centre) külföldi, jellemzően erasmusos diákoknak szervez rendezvényeket, melyekre többször ellátogattam, és sok ismerőst szereztem. A közös városnézéseken, vacsorákon kívül sok buszos kirándulást is szerveznek. Bekapcsolódtam több katolikus keresztény közösség életébe is. A belvárosban lévő St. Mary templom kórusában énekeltem hétfévenként, és eljártam ugyanitt a fiatal felnőttek imacsoportjába is, ahol vidám társaság fogadott, sokat jelentettek ezek az esték. A katolikus egyetemi lelkészség heti közösségi összejövetelére is eljártam. Talán az itt szerzett tapasztalatok voltak a legörömtelibbek az egész Angliában töltött néhány hónapból: lehet, hogy sokszor úgy tűnik, Európa a pogányságba hullik vissza, de az biztos, hogy éppen a liberalizmus és VIII. Henrik hazájában látványos, hogy fiatalok milyen magabiztosan és elkötelezetten állnak ki egyre többen a hitük mellett.

Összességében nagyon tanulságos volt, a kintlét, jó volt kimenni, jó volt kint lenni és jó volt hazajönni.